

KRZEPZYĆ SIĘ (6) *vb impf*

się (3), sie (3).

e *jasne*.

inf krzepczyć się (1). \diamond *praes* [1 sg krzepcę się.] \diamond 3 sg krzepczy się (3). \diamond *con* 3 sg *m* by się krzepczył (1). *f* by krzepczyła się (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII (z Cn) – XVIII w.

1. O ludziach (3) :

a. *Stawać się pewnym, umacniać się* [*kim = przez kogo*] (1) : vkrzywdzonemu nie potrzebá tego/ żeby ná przeciwniká swego woýlká zbierał/ przyiácioły zwodził/ y niemi fię krzepczył ále práwo/ y vrząd ma iego vřpakáíác. *GórnRozm E2.*

b. *Okazywać się nieugiętym, nie ustępować, przeciwstawiać się* (1) :

Szereg: »krzepczyć się, opierać« (1): A ielli fię chudzinká [*białagłowa*] puł roká/ rok krzepczy/ opiera/ tedy podżegánie vřtáwiczne/ chytrość/ á zdrádá męřczyznřka [*wiele może*] *GórnDworz Bb4.*

c. *Podnosić się na duchu, dodawać sobie otuchy* [*kim, czym*] (1) : [*podoba się starzec*] ktory fię krzepczy/ więcey řam řobá/ á řercem dobrem/ niřli/ áby mu ciáło mdłe/ co mocy przydawác miáło. *GórnDworz K4v.*

d. [*Stawać się silnym, zdrowieć: krzepcę fię/ et krzepczam fię/ vigeo, valeo, convaleo, convalesco Volck Iii3v.*]

2. O rzeczach: Utwierdzać, utrwałać się, wzmacniać się (3) :

W charakterystycznych połączeniach: krzepczy się pamięć, reguła, wiara.

Szeregi: »mnożyć się, (i) krzepczyć« (2): Thego tzáfu potzęłá fię mnożyć y krzeptzyć Regułą Kármelitow/ od Papiezow przywileymi obdárzona/ y vtwierdzona *KrowObr 135v; Mącz 477a.*

»krzepczyć się i umocniać« (1): A iáko zá wálem zamek mocnie řtoi: tak zá temi Ceremoniámi/ ktore řá iáko wáły/ krzepczy fię y vmocniá wiárá nářzá. *SkarŻyw 114.*

Synonimy: **1.a.** *mocnić się; b.* *opierać się; 2.* *umacniać się, utwierdzać się.*

Formacje współrdzenne cf KRZEPIĆ.